

РЕШЕНИЕ

№ 297

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8971** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на А. Б. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. Б., срещу Заповед № 1266з-2120/23.08.2021 г., издадена от директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР (ГДБОП), с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон и допуснати нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че не е налице извършено нарушение на служебната дисциплина, което обуславя материална незаконосъобразност на оспорения акт. Сочи се, че от съдържанието на заповедта не се изяснява коя е нарушената разпоредба, а словесното описание на нарушението не съответства на правната му квалификация. Твърди се нарушение на чл. 210, ал.1 ЗМВР, тъй като в заповедта липсва описание на точното време и място на извършеното нарушение, както и обстоятелствата, при които то е извършено. Изложени са доводи, че при издаване на процесната заповед е нарушена процедурата по чл. 206, ал.1-4 ЗМВР, тъй като дисциплинарнонаказващият орган не е предприел действия по изслушване или приемане на писмени обяснения на държавния служител преди налагане на дисциплинарното наказание. Прието е, че са налице две нарушения – по т.21 и по т.33 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в системата на МВР, но липсват мотиви дали наложеното му дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца е наложено в хипотезата на чл. 197, ал.3, т.2 ЗМВР. Иска се от съда да отмени оспорения акт и да присъди в

полза на жалбоподателя направените по делото разноси.

В съдебното производство оспорващият се явява лично и се представлява от адв. Б., който моли за отмяна на оспорения акт. Сочи, че няма доказателства да е приложен чл. 206, ал.1 ЗМВР в хода на процедурата по издаване на заповедта. Жалбоподателят е дал обяснения пред дисциплинарноразследващия, а не пред дисциплинарнонаказващия орган, което се явява съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Жалбоподателят заявява, че са му обидни подозренията, отправени към него след 15 годишна служба в МВР. Знае, че стажантът е дъщеря на негов колега и не би си позволил да я обижда публично или насаме.

Ответникът – директор на ГДБОП - МВР, чрез процесуален представител юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР е изпълнена, тъй като поканата за даване на обяснение е от директора, а не от разследващия орган. Моли да не бъдат кредитирани показанията, снети от свидетеля Л. П., тъй като разпитът ѝ е извършен след налагане на дисциплинарното наказание, по време на което е била в отпуск. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед, А. Б. В. е заемал длъжността главен разследващ полицай в сектор 02“ Разследване на трансгранична и организирана престъпност и престъпления по линия на наркотичните вещества и контратероризъм“ към отдел 07 Разследване при ГДБОП.

От констатациите в докладна записка вх. № 1266р-16615/28.06.2021 г., изготвена от ВПД началник на отдел 10 при ГДБОП и председател на комисия, определена със заповед рег. № 1266з-396/17.02.2021 г., се установява следното: в ГДБОП е извършена проверка, разпоредена със заповед № 1266з-396/17.02.2021 г., за изясняване на постъпили предварителни данни, съдържащи се в докладна записка рег. № 1266р-3882/10.02.2021 г. от инспектор А. В., във връзка с неетично поведение на инспектор А. Е. Г., разузнавач I степен в сектор 02 „Противодействие на престъпни структури, използващи общоопасни средства , оръжия и контрапролиферация“ при ГДБОП, спрямо инспектор А. В., изразяващо се в обиди, заплахи и закани за причиняване на телесна повреда или смърт към него, уронващи авторитета и достойнството на държавен служител в ГДБОП. В хода на проверката били снети сведения от: 1. И. А. Е. Г., с рег. № 1266р-5090/23.02.21 г.; 2. И. А. В., с рег. № 1266р-5212/24.02.21 г.; 3. А. К. Г., с рег. № 1266р-4751/10.03.21 г.; 4. И. И. Т., с рег. № 1266р-7218/19.03.21 г.; 5. И.Р. В., с рег. № 1266р-7224/19.03.21 г.; 6. М. С. Е., с рег. № 126600-7037/13.04.21 г.; 7. Е. А. Г., с рег. № 126600-6881/09.04.21 г. и 8. Д. М., рег. № 1266р-15893/12.06.21 г. След анализа на събраната информация, комисията е установила, че са налице данни за проява на неетично поведение и от страна на исп. А. В. спрямо Е. А. Г., изразяващо се във вербален тормоз, чрез отправянето на нецензурни и вулгарни реплики и намеци на сексуална основа, извършени по време на проведен задължителен стаж в отдел 07 „Разследване“ при ГДБОП, през месец септември 2020 г., деяние квалифицирано като нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР вр. т. 21 и т. 33 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Направено е предложение за изменение на т.1 от

заповед № 1266з-396/17.02.21 г., с цел образуване на дисциплинарно производство и спрямо инспектор А. Б. В.

Със заповед № 1266з-1690/29.06.2021 г. на директора на ГДБОП е изменена неговата заповед № 1266з-396/17.02.2021 г., като е образувано дисциплинарно производство срещу инсп. А. В..

В изпълнение на заповед № 1266з-1690/29.06.2021 г., на 16.07.2021 г., са снети обяснения от А. Е. Г., Н. И. А. и Т. И. Н..

С обобщена справка № УРИ1266р-18926/23.07.2021 г., изготвена от дисциплинароизследващата комисия, на директора на ГДБОП са представени резултатите от дисциплинарното производство срещу А. Б. В.. Комисията е установила, че главен разследващ полицай А. Б. В. проявил неетично поведение спрямо курсант-стажанта на А. Е. А. Г., изразяващо се във вербален тормоз, чрез отправяне на нецензурни и вулгарни реплики и намеци на сексуална основа, извършени по време на провеждан задължителен стаж в отдел 07 „Разследване“ при ГДБОП, през месец септември 2020 г. Описани са действията, които са извършени в хода на проверката, както и събраните доказателства, в т.ч. снетите обяснения от Е. Г., А. Г., инспектор Т.. Посочени са конкретни изречения, които, според обясненията на Е. Г. и на А. Г., жалбоподателят е отправял към стажантката, и въз основа на които е прието, че е налице неетично поведение на В..

С покана № УРИ266р-18928/23.07.2021 г., издадена от дисциплинароизследващата комисия, е поканен инсп. А. В. да се яви на 18.08.2021 г. в 13:00 часа, за да се запознае с обобщена справка № УРИ1266р-18926/23.07.2021 г. и всички материали по дисциплинарното производство. Предоставена е възможност на служителя, в срок от 24 часа след запознаването с посочените документи, да даде допълнителни обяснения или възражения до директора на ГДБОП.

Видно от становище № УРИ1266р-21322/20.08.2021 г., изготвено от дисциплинарната комисия до директора на ГДБОП, след приемане на писмените обяснения от служителя, в хода на дисциплинарното производство са снети обяснения от колеги на жалбоподателя – инспекторите Н. А. и Т. Н., които заявили, че не са ставали свидетели на неетично поведение от В. към Е. Г.. Предложено е на А. В. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година, за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т.4 ЗМВР и чл. 200, ал.1, т.12 ЗМВР вр. т. 21 „Държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото.“ и т.33 „Държавният служител при изпълнение на професионалните си задължения зачита правото на живот на всеки човек и неговото достойнство, като не извършва, провокира или толерира какъвто и да е било акт на изтезание, нечовешко и унижително отношение или поведение“ от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

С оспорената в настоящото производство заповед № 1266з-2120/23.08.2021 г., издадена от директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, на основание чл. 204, т.3, чл.197, ал.1, т.3, чл.194, ал.2, т.4, вр. с чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР, на А. Б. В. - главен разследващ полицай в сектор 02 “Разследване на трансгранична и организирана престъпност и престъпления по линия на наркотичните вещества и контратероризъм“ към отдел 07 Разследване при ГД “Б.“, е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, считано от датата на връчване на заповедта (24.08.2021 г.). Посочени са следните фактически и правни основания: държавният служител е проявил неетично поведение спрямо

курсант-стажанта на А. Е. А. Г., изразяващо се във вербален тормоз, чрез отправяне на нецензурни и вулгарни реплики и намеци на сексуална основа, извършени по време на провеждан задължителен стаж в отдел 07 „Разследване“ при ГДБОП, през месец септември 2020 г., като с поведението си е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР, вр. т.21 и т.33 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, вр. чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР.

По делото са изслушани показанията на свидетеля Л. Й. П. – служител в ГДБОП, които съдът кредитира като ясни, конкретни и непротиворечиви, кореспондиращи с приетите по делото писмени доказателства. Свидетелят заявява, че с жалбоподателя работят в един кабинет, заедно с още двама колеги. Всяка година през месец септември при тях има стажанти. Е. Г. била при тях през септември 2020 г., заедно с друг стажант - А.. Стажантите били разпределени при колегата й Н. А., който в този период бил в отпуск. Според П., А. В. не е отправял обидни реплики към стажантите. Те били за кратък период в техния кабинет, след което изпълнявали дейност в други кабинети. Посочва, че колегата й В. в никакъв случай не е отправял обидни реплики към никого. Не е била свидетел на недостойно поведение от страна на колегата й към стажантката. Била изумена от дисциплинарното производство срещу жалбоподателя. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган –директор на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, съгласно чл. 204, т. 3 ЗМВР.

Оспореният акт е издаден в рамките на регламентираните с чл. 195 ЗМВР срокове, в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл. 210, ал.1 от ЗМВР реквизити, като са посочени мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Изложени са фактическите и правни основания за издаването му. Мотиви се съдържат, както в самата заповед, която съдът намира за мотивирана в достатъчна степен, така и в обобщена справка № УРИ1266р-18926/23.07.2021 г., предхождаща издаването на заповедта.

Не е спазена процедурата, регламентирана с чл. 206 ЗМВР, съгласно която дисциплинарнонаказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Не са ангажирани доказателства за отправена от дисциплинарнонаказващият орган до служителя покана за изслушването му или за предоставяне на писмено обяснение. Неоснователно е становището на ответника, че това задължение органът е изпълнил с покана за обяснения и възражения № УРИ 1266р-18928/23.07.2021 г. Видно е, че същата е отправена от дисциплинарноразследващата комисия, а не от наказващия орган и не е отправена преди налагане на дисциплинарното наказание, каквото е императивното изискване на чл. 206, ал. 1 ЗМВР. Напротив, след отправената покана за предоставяне на обяснения,

от Д. е изготвено становище № УРИ1266р-21322/20.08.2021 г., за което няма данни да е връчвано на служителю, съответно да му е предоставена възможност да даде обяснения.

Допуснатото нарушение на чл. 206, ал. 1 ЗМВР е съществено и представлява самостоятелно основание за отмяна на заповедта. Липсата на покана за писмени обяснения или изслушване, непосредствено преди издаване на заповедта, поставя в невъзможност служителю да узнае какво конкретно дисциплинарно нарушение му е вменено, както и обстоятелствата, при които е извършено и съответно ограничава до голяма степен правото му на защита в хода на дисциплинарното производство.

Оспорената заповед противоречи и на материалния закон.

Посочените в заповедта фактически основания "за неморално, неетично и непрофесионално държане спрямо Е. А. Г., изразяващи се в отправяне на нецензурни и вулгарни реплики и намеци на сексуална основа" действително представляват насилие на работното място, съгласно текста на Резолюция на Европейския парламент от 11 септември 2018 г. относно мерките за предотвратяване и борба със сексуалния тормоз и другите форми на тормоз на работното място, в публичното пространство и политическия живот в ЕС (2018/2055(INI)). В резолюцията си, Европейският парламент изразява загриженост към проблемите със сексуалния тормоз на работното място, като приканва в т.23 от същата държавите членки, местните и регионалните власти, организациите на работодателите и профсъюзите да разбират пречките, с които се сблъскват жените при докладването на случаи на сексуален тормоз, дискриминация и насилие, основани на пола, и следователно да предлагат цялостна подкрепа и да насърчават жените да съобщават за случаи на сексуален тормоз, дискриминация, основана на пола, и други форми на тормоз срещу бременни и майки, наред с другото, без страх от евентуални последици, както и да установят механизми, които да дават възможност и да помагат на жените да съобщават относно случаи на тормоз и злоупотреби, без да се опасяват за собствената си безопасност. Ето защо, правилно дисциплинарнонаказващият орган е предприел действия по установяване и разследване на поведението на инспектор В., във връзка с обясненията на стажант Г.. Въпреки това, наличието на неетично поведение, изразяващо се във вербален тормоз, чрез отправяне на нецензурни и вулгарни реплики и намеци на сексуална основа спрямо посоченото лице, не бе доказано по несъмнен начин от ответника в настоящото производство, чиято е доказателствената тежест. Изводът за извършено нарушение на т.21 и т.33 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, е обоснован с обясненията на стажантите Е. Г. и А. Г., но същите са получени в хода на дисциплинарно производство, образувано срещу инспектор А. Г. – баща на Е. Г., и след констатирано неразбирателство между Г. и В.. Събраните обаче в дисциплинарното производство обясненията на колеги на жалбоподателя не подкрепят тези твърдения, като служителите са заявили, че не се били свидетели на неприлично поведение на жалбоподателя спрямо стажант Г.. Такова поведение не се установи и от изслушаните от съда показания на свидетеля П. – служител в ГДБОП, която заявява, че не е била свидетел на непристойно поведение на жалбоподателя, нито към посочения стажант, нито към други лица от службата. Съдът отчита сериозността на твърденията на стажантите, но предвид липсата на каквито и да е други писмени и гласни доказателства, сочещи на неетичното поведение на служителю, приема, че извършването на вмененото му дисциплинарно нарушение не е доказано по категоричен начин, което обуславя незаконосъобразно ангажиране на

дисциплинарната отговорност на жалбоподателя.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лв., от които 10 лв. – платена държавна такса и 500 лв. - платено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 24.08.2021 г.

Воден от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от А. Б. В., ЕГН [ЕГН], Заповед № 1266з-2120/23.08.2021 г., издадена от директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР да заплати на А. Б. В., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 510 (петстотин и десет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: